



Wie? **Bela Kubat** (54), forensisch patholoog, 8 jaar werkzaam bij het Nederlands Forensisch Instituut

‘Elke casus is een nieuwe Agatha Christie’

Wat? ‘Een ingewikkelde sectie, als iemand heel veel letsel heeft, kan wel een dag duren. Soms ben je om tien uur ’s avonds nog bezig. Een forensische sectie duurt langer dan een klinische, want je moet veel beschrijven en vastleggen. Een misvatting is dat forensisch pathologen gaten tellers zijn. We moeten uiteraard ook schietgaten tellen, maar het is echt veel meer dan dat.’

Hoe? ‘Je moet natuurlijk – een weliswaar gezonde – interesse hebben voor moord en doodslag, want je ziet heel veel heftige dingen. In de kliniek uiteraard ook – mensen die doodgaan aan kanker, dat is emotioneel heftig – maar dit is weer anders heftig en daar moet je mee om kunnen gaan. Je moet interesse hebben in het oplossen van misdaad.’

Waarom? ‘Wat het vak zo boeiend maakt is “de vijfde dimensie”: het juridische kader, het goed moeten wegen van je woorden, want er hangt veel vanaf. Dat is anders dan in het ziekenhuis. Daar praat je met collega’s en die wikken en wegen met je mee, terwijl je in de rechtbank te maken hebt met juristen die ervan uitgaan dat jij het ze goed vertelt.’

Ruilen? ‘Nee, ik vind weefselonderzoek en microscopisch onderzoek heel leuk. Het is een speurtocht, een Agatha Christie, bij elke casus opnieuw. En je leert nieuwe dingen van de aanpalende disciplines. Dat is heel spannend.’

Misdaadseries? ‘Ja hoor, ik vind het prachtig. Met name de Engelse series, zoals Inspector Morse, Midsomer Murders. Dat is gewoon leuk. Ik kijk ook naar de andere series met de kinderen, maar dan ga ik commentaar geven over wat er niet klopt, bijvoorbeeld dat we heus niet met uitgedost haar DNA lopen rond te strooien. En dan gaan ze zich ergeren.’